

— „Сѣдни сынко попладнувай —

„Тыща-ти е жива —

„А чи послѣ ни приказвай

„И госта да чува.

Сѣдна Злати покрай Неджъ,

Захвана да яде;

А пѣкъ Дешка Ненча глѣда,

Нѣ никой невиди.

Кога Ненчо ѿ поглѣдни,

Тя надолу глѣдва;

А кога си глѣдѣ отнѣми,

Тя пакъ го поглѣдва.

Да видяше тѣзи млади,

Да ги видишь два-та —

Кѣтъ два цвѣта у ливади:

Като ружа злата...

Кѣтъ трындафялъ у градинѣ,

Кога сутрѣнь цѣфни;

Кѣтъ два цвѣта отъ калинѣ,

Кога-то сѣ росни.

Черно-оки, бѣло-лики,

Ябълки кога чи:

Черни очи, кѣтъ череши —

Сѣсъ дълги клипачи.

А уста имъ кѣтъ продумѣтъ,

Сѣкашъ звѣнче дрънва,

Нѣкой думѣ кѣтъ издумѣтъ —

Медъ в' сърце ти капва...

Дешка бѣше: дълго-лика,

Тѣнка, та висока,

Чѣрно-ока, бѣло-лика,

На поглѣдъ бѣ мѣлка

А пѣкъ Ненча соколово

Пиле да го кажишь,

Това име не е ново,

Да го уприличишь.

Мило чедо отъ планинѣ

Тѣнко, тѣ високо,